

Øernes Anliggender, for saa vidt de ikke falde inden for den almindelige Lovgivnings Omraade, mener om Konventionen, om den antager, at Afstaaelsen til Amerika vilde være til Gavn for Øerne og deres Beboere i Fremtiden. Det, Flertallet forlangte, var ikke en Afstemning som den, der fandt Sted i 1867, nej, det var Indhentning af en Oplysning, af et Raad fra de koloniale Myndigheder, et Raad, som skulde vejlede Flertallet med Hensyn til dets endelige Stilling lige over for Konventionen. Nu gaar det jo ofte saadan i Verden, naar man spørger sig til Raads, at man ikke spørger for virkelig at faa et Raad, som man vil følge, men nærmest for at erfare, om den tilspurgte ikke heldigvis skulde være af samme Mening som en selv. Men det er ikke Tilfældet her. Det var Flertallets bestemte Mening, at naar det af den Udtalelse eller denne Afstemning, som man ønskede foretaget blandt Kolonialvælgerne, fremgik, at der var en tydelig og stærk Stemning for Øernes Afstaaelse, saa vilde det bøje sig: Medens Flertallet altsaa ved Sagens tidligere Behandling stod paa dette Standpunkt og ogsaa ved den endelige Afstemning her i Tinget fik vedtaget en Beslutning som den, der nu atter foreslaas, saa var der derimod afvigende Meninger til Stede mellem andre Medlemmer af Tinget, hvilke dannede to Mindretal. Det ene Mindretal paa 21 Medlemmer sluttede sig ganske til Folketingets ubetingede Vedtagelse af Konventionen og fandt ikke, lige saa lidt som Folketinget havde gjort, nogen Anledning til at kræve en Tilkendegivelse fra Befolkningen derovre eller til at lade foretage nogen Art af Afstemning. Et andet Mindretal paa 10 Medlemmer fremkom imidlertid med et Forslag om, at man skulde lade det komme til Afstemning, men til en Folkeafstemning derovre. Det foresloges, at man her i dette Ting skulde vedtage Konventionen, men paa den Betingelse, at Regeringen lod foretage en Afstemning derovre, væsentlig efter de Regler, som vare blevne fulgte i 1867. Jeg sagde: et Mindretal paa 10 Medlemmer; jeg skylder dog at sige, at et af disse ærede Medlemmer, en tidligere kær Kollega af os, var mere tilbøjelig til, hvis Spørgsmaalet kom til at foreligge: for eller imod Traktaten, da at stemme med os for Traktatens Forkastelse, men da Flertallet, som alt bemærket, ikke fandt, at Tidspunktet var kommet til at gaa saaledes til Værks lige over for Konventionen, trak det ærede Medlem sig tilbage

til sit uafhængige, konservative Territorium igen. Vi haabe imidlertid ved given Lejlighed paa ny at modtage et Besøg i en saadan Anledning af det ærede Medlem.

Landstinget vedtog altsaa den 23de forrige Maaned en Beslutning, som gik ud paa, at der, forinden Samtykke til Konventionen blev given, skulde under betryggende Former tilvejebringes en Udtalelse fra Vælgerne til Kolonialraadet, og at der, naar denne kom til at foreligge, skulde skønnes over, hvor vidt de fornødne Former vare iagttagne, og hvor vidt Resultatet af Afstemningen kunde siges at vise en utvivlsom Stemning mellem Kolonialraadsvælgerne enten for det ene eller andet Resultat, idet Flertallet, og som vi antog, Tinget i sin Helhed, vilde bøje sig for en saadan Tilkendegivelse. Denne Beslutning af dette Ting, som blev tagen den 23de i forrige Maaned, kom derefter ned i det andet Ting og blev undergivet en eneste Behandling der. Det blev straks af Ordføreren meget bestemt betonet, at Landstingets Vedtagelse var ganske uantagelig: der kunde ikke være Tale om, at man vilde gaa ind paa noget saadant som det, Landstinget havde foreslaaet; skulde der overhovedet være Tale om nogen Afstemning, skulde det være en Folkeafstemning i videste Udstrækning, i alt Fald i lige saa stor Udstrækning som den, der havde fundet Sted i 1867. Den højtærede Minister udtalte ved den Lejlighed, at han til sin Beklagelse saa, at Tingenes Stilling til Konventionen var vidt forskellig, og at han derfor betragtede det som sin Opgave at søge at mægle mellem de modstaaende Anskuelser. Han udtalte med Hensyn til den af Landstinget vedtagne Beslutning, at jo mere han saa paa den, jo større blev hans Betænkeligheder derved; men han vilde dog trods disse stadig voksende Tvivl ikke tage i Betænkning selv at slutte sig til den, hvis han havde nogen Tro paa, at der var mindste Stemning for den i Folketinget, men det havde han overbevist sig om, at der ikke var, og han gik derfor den Vej at slutte sig til det af de 10 ærede Medlemmer her i Tinget stillede Forslag, som jo i det væsentlige gik ud paa, at Konventionen skulde vedtages først i begge Ting, og at der derefter skulde foretages en Folkeafstemning paa Øerne, ledet af Regeringen og væsentlig efter de Regler, der vare blevne fulgte i 1867. Ordføreren i det andet Ting ud-